

ฉบับพิเศษ หน้า ๖

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๐

พระราชบัญญัติ

ภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๐

เป็นปีที่ ๒๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแยกกฎหมายเกี่ยวกับภาษีป้ายออก
จากประมวลรัษฎากร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๐

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาษี
ป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑
มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๑ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกหมวด ๕ ภาษีป้ายในลักษณะ ๒ แห่ง
ประมวลรัษฎากร

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติ
ไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่ง
พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกาให้เทศบาลใดอยู่ใน
ความควบคุมดูแลของกระทรวงมหาดไทยตามกฎหมายว่าด้วย
เทศบาล บรรดาอำนาจหน้าที่ของผูว่าราชการจังหวัดตาม
พระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่ง
รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อ
ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๐

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ ในพระราชบัญญัตินี้

“ป้าย” หมายความว่า ป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อหรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้ ไม่ว่าจะได้แสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใด ๆ ด้วยอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่เขียน แกะสลัก จารึกหรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่น

“ปี” หมายความว่า ปีประติทิน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ เจ้าของป้ายมีหน้าที่เสียภาษีป้ายเป็นรายปี ตามบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘ เจ้าของป้ายไม่ต้องเสียภาษีป้ายสำหรับป้ายดังต่อไปนี้

(๑) ป้ายที่แสดงไว้ ณ โรงมหรสพและบริเวณของโรงมหรสพนั้น เพื่อโฆษณามหรสพ

(๒) บ้ายที่แสดงไว้ที่สินค้าหรือที่สิ่งหุ้มห่อหรือบรรจุ
สินค้า

(๓) บ้ายที่แสดงไว้ในบริเวณงานที่จัดขึ้นเป็นครั้งคราว

(๔) บ้ายที่แสดงไว้ที่ยานพาหนะ คนหรือสัตว์ หรือ
เคลื่อนที่ด้วยกำลังยานพาหนะ คนหรือสัตว์

(๕) บ้ายที่แสดงไว้ในสถานที่ประกอบการค้าหรือ
ประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ หรือภายในอาคารซึ่งเป็น
ที่รโหฐาน แต่ไม่รวมถึงบ้ายตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์

(๖) บ้ายของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค
หรือราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหาร
ราชการแผ่นดิน

(๗) บ้ายขององค์การที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการ
จัดตั้งองค์การของรัฐบาลหรือตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ และ
หน่วยงานที่นำรายได้ส่งรัฐ

(๘) บ้ายของธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารออมสิน
ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารเพื่อการสหกรณ์ และบริษัท
เงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

(๘) บ้ายของโรงเรียนราษฎร์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์ ที่แสดงไว้ ณ โรงเรียนราษฎร์และบริเวณของโรงเรียนราษฎร์นั้น

(๑๐) บ้ายของผู้ประกอบการเกษตรซึ่งกำเนิดผลผลิตอันเกิดจากการเกษตรของตน

(๑๑) บ้ายของวัด หรือผู้ดำเนินการเพื่อประโยชน์แก่การศาสนาหรือการกุศลสาธารณะโดยเฉพาะ

(๑๒) บ้ายของสมาคมหรือมูลนิธิ

(๑๓) บ้ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ ภาษีบ้าย

(๑) ที่เก็บในเขตเทศบาลใด ให้เป็นรายได้ของเทศบาลนั้น

(๒) ที่เก็บในเขตสุขาภิบาลใด ให้เป็นรายได้ของสุขาภิบาลนั้น

(๓) ที่เก็บนอกเขตเทศบาลหรือนอกเขตสุขาภิบาลในเขตจังหวัดใด ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น

มาตรา ๑๐ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๑) ในเขตเทศบาล ให้นายกเทศมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเทศบาลเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

(๒) ในเขตสุขาภิบาล ให้ประธานกรรมการสุขาภิบาล มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่สุขาภิบาลเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

(๓) นอกเขตเทศบาลและนอกเขตสุขาภิบาล ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการอำเภอท้องที่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๑ การส่งคำสั่งเป็นหนังสือ หนังสือแจ้งการประเมิน หรือหนังสืออื่นให้แก่บุคคลใด ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ให้ส่งในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของผู้รับ

(๒) ให้ส่ง ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ โดยจะส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้

ถ้าไม่พบผู้รับ ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ ให้ส่งแก่ผู้บรรลุนิติภาวะแล้ว ซึ่งอยู่หรือทำงาน ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ

ถ้าไม่สามารถจะส่งตามวิธีดังกล่าวได้ ให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เห็นได้ง่าย ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือ

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๐

ที่อยู่อาศัยของผู้นั้น หรือลงประกาศแจ้งความในหนังสือพิมพ์รายวันอย่างน้อยสองฉบับ เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีนี้แล้ว และเวลาได้ล่วงพ้นไปไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ปฏิบัติการ ให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือนั้นแล้ว

หมวด ๒

การยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย

มาตรา ๑๒ ให้เจ้าของป้ายซึ่งจะต้องเสียภาษีป้าย ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ภายในเดือนมีนาคมของปี

ในกรณีที่เจ้าของป้ายอยู่นอกประเทศไทย ให้ตัวแทนหรือผู้แทนในประเทศไทยมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายแทนเจ้าของป้าย

มาตรา ๑๓ ถ้าเจ้าของป้ายตาย เป็นผู้ไม่อยู่ เป็นคนสาบสูญ เป็นคนไร้ความสามารถหรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ ให้ผู้จัดการมรดก ผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดกไม่ว่าจะเป็นทายาทหรือผู้อื่น ผู้จัดการทรัพย์สิน ผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ปฏิบัติการตามมาตรา ๑๒ แทนเจ้าของป้าย

มาตรา ๑๔ เจ้าของป้ายผู้ใดมีป้ายอันต้องเสียภาษีภายหลังเดือนมีนาคมก็ดี หรือแสดงป้ายใหม่แทนป้ายเดิมที่ได้เสียภาษีป้ายนั้นแล้ว หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขป้ายเดิมอันเป็นเหตุให้ต้องเสียภาษีป้ายหรือเสียภาษีป้ายเพิ่มขึ้นตามบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้ก็ดี ให้เจ้าของป้ายยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ป้ายอันต้องเสียภาษี หรือนับแต่วันที่แสดงป้ายใหม่แทนป้ายเดิม หรือนับแต่วันที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขป้ายเดิม แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๕ การยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายในเขตเทศบาล ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานเทศบาลที่ป้ายแสดงอยู่ หรือยื่น ณ สถานที่อื่นที่นายกเทศมนตรีกำหนด

การยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายในเขตสุขาภิบาล ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานสุขาภิบาลที่ป้ายแสดงอยู่ หรือยื่น ณ สถานที่อื่นตามที่ประธานกรรมการสุขาภิบาลกำหนด

การยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายนอกเขตเทศบาลหรือนอกเขตสุขาภิบาล ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ว่าการอำเภอที่ป้ายแสดงอยู่ หรือยื่น ณ สถานที่อื่นที่ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนด

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีการโอนบ้าย ให้ผู้รับโอนแจ้งการรับโอนเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายในสามสิบวันนับแต่วันรับโอน

หมวด ๓

การประเมินภาษีบ้ายและการชำระภาษีบ้าย

มาตรา ๑๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินภาษีบ้ายตามบัญชีอัตราภาษีบ้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้ และแจ้งการประเมินไปยังเจ้าของบ้าย

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่ไม่มีผู้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีบ้ายใดและหาตัวผู้มีหน้าที่เสียภาษีบ้ายไม่ได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินไปยังผู้ครอบครองบ้ายนั้น และให้ผู้ครอบครองบ้ายนั้นเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีบ้าย

มาตรา ๑๙ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีบ้าย ชำระภาษีบ้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานเทศบาล สำนักงานสุขาภิบาล ที่ว่าการอำเภอ หรือสถานที่อื่นที่ได้นับแบบแสดงรายการภาษีบ้ายไว้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน

การชำระภาษีบ้าย ให้ถือว่าเป็นการสมบูรณ์เมื่อได้รับใบเสร็จรับเงินที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ลงลายมือชื่อรับเงินแล้ว

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๐

มาตรา ๒๐ ภาษีป้ายจำนวนใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้
แจ้งการประเมินแล้ว ถ้ามิได้ชำระภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือเป็น
ภาษีป้ายค้างชำระ

มาตรา ๒๑ ทรัพย์สินของผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายที่ค้างชำระ
ภาษีป้ายอาจถูกยึดอายัด หรือขายทอดตลาด เพื่อนำเงินมาชำระ
ภาษีป้ายที่ค้างชำระโดยให้นายกเทศมนตรี ประธานกรรมการ
สุขาภิบาล หรือนายอำเภอ แล้วแต่กรณี มีอำนาจออกคำสั่งเป็น
หนังสือยึดอายัด หรือขายทอดตลาดได้ แต่คำสั่งเช่นนั้น
จะออกได้ก็โดยได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้ว่าราชการจังหวัด

การยึดทรัพย์สิน จะกระทำได้อีกเมื่อได้ส่งคำเตือนเป็น
หนังสือให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายชำระภาษีป้ายที่ค้างชำระภายใน
กำหนดไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น

การขายทอดตลาดทรัพย์สินจะกระทำมิได้ในระหว่างระยะ
เวลาอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ หรือ
มาตรา ๓๓ เว้นแต่ทรัพย์สินนั้นจะเป็นของเสียง่าย

วิธีการยึดอายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สิน เพื่อให้
ได้รับภาษีป้ายที่ค้างชำระ ให้หาวิธีการในประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๒ เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการยึด อาศัย หรือขายทอดตลาด เหลือเท่าใดให้ชำระเป็นค่าภาษีป้าย ถ้ายังมีเงินเหลืออยู่อีกให้คืนแก่เจ้าของทรัพย์สินนั้น

มาตรา ๒๓ เมื่อได้มีการยึดหรืออาศัยทรัพย์สินไว้แล้ว ถ้าได้มีการชำระค่าใช้จ่ายในการยึดหรืออาศัยและค่าภาษีป้าย โดยครบถ้วนก่อนการขายทอดตลาด ให้นายกเทศมนตรี ประธานกรรมการสุขาภิบาล หรือนายอำเภอ แล้วแต่กรณี ส่งถอนคำสั่งยึดหรืออาศัยนั้น

มาตรา ๒๔ ผู้ใดเสียภาษีป้ายโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสีย หรือเสียเกินกว่าที่ต้องเสีย ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินคืน

การขอรับเงินคืนให้ยื่นคำร้องต่อนายกเทศมนตรี ประธานกรรมการสุขาภิบาล หรือนายอำเภอ แล้วแต่กรณี ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่เสียภาษีป้าย หรือนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ในการนี้ให้ผู้นั้นคำร้องส่งเอกสาร หลักฐาน หรือคำชี้แจงใด ๆ ประกอบคำร้องด้วย

การส่งคืนภาษีป้ายให้เป็นอำนาจของนายกเทศมนตรี ประธานกรรมการสุขาภิบาล หรือนายอำเภอ แล้วแต่กรณี

หมวด ๔

เงินเพิ่ม

มาตรา ๒๕ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายเสียเงินเพิ่มนอกจากเงินที่ต้องเสียภาษีป้ายในกรณีและอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย เว้นแต่กรณีที่เจ้าของป้ายได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้แจ้งให้ทราบถึงการละเว้นั้นให้เสียเงินเพิ่มร้อยละห้าของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย

(๒) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้อง ทำให้จำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษีป้ายลดน้อยลง ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของภาษีป้ายที่ประเมินเพิ่มเติม เว้นแต่กรณีที่เจ้าของป้ายได้มาขอแก้ไขแบบแสดงรายการภาษีป้ายให้ถูกต้องก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน

(๓) ไม่ชำระภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละหนึ่งต่อเดือนของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน เงินเพิ่มดังกล่าวห้ามมิให้เก็บ

เกินจำนวนภาษีป้ายที่ค้างชำระ ทั้งนี้ไม่ให้นำเงินเพิ่มตาม (๑) หรือ (๒) มาคำนวณเป็นเงินเพิ่มด้วย

มาตรา ๒๖ เงินเพิ่มตามมาตรา ๒๕ ให้ถือว่าเป็นภาษีป้าย

หมวด ๕

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๒๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ของผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย หรือบริเวณที่ต่อเนื่องกับสถานที่ดังกล่าว หรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีป้ายในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบว่าผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายได้ปฏิบัติตามถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่

(๒) ออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายมาให้อัยคำหรือให้ส่งบัญชีหรือเอกสารเกี่ยวกับภาษีป้ายมาตรวจสอบภายในกำหนดเวลาอันสมควร

มาตรา ๒๘ ในการปฏิบัติตามหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่
กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ เมื่อปรากฏว่าเจ้าของป้ายมิได้ยื่นแบบแสดง
รายการภาษีป้าย หรือยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูก
ต้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจแจ้งการประเมินย้อนหลังได้
ไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน

หมวด ๖

การอุทธรณ์

มาตรา ๓๐ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายผู้ใดได้รับแจ้งการ
ประเมินภาษีป้ายแล้ว เห็นว่าการประเมินนั้นไม่ถูกต้อง มีสิทธิ
อุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้ โดยยื่นอุทธรณ์แก่พนักงาน
เจ้าหน้าที่ตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ภายในสามสิบ
วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับอุทธรณ์แล้ว ให้เสนออุทธรณ์
นั้นตามลำดับจนถึงผู้ว่าราชการจังหวัด

การอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการเสียภาษีป้าย เว้นแต่จะได้
รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดให้รอคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำ
พิพากษาของศาล

มาตรา ๓๑ เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกผู้อุทธรณ์มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารอันควรแก่เรื่อง

ผู้อุทธรณ์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือไม่ยอมให้ถ้อยคำโดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจยกอุทธรณ์นั้นเสียได้

มาตรา ๓๒ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นประการใดแล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้ทำการประเมิน

มาตรา ๓๓ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดยกอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง

หมวด ๓

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๔ ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้วหรือโดยจงใจแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดง เพื่อหลอกลวงหรือพยายา

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๐

หลักเกณฑ์การเสียภาษีป้าย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕ ผู้ใดจงใจไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๓๖ ผู้ใดไม่แจ้งการรับโอนป้ายตามมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๓๗ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๗ (๑) หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๗ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๘ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้านายกเทศมนตรี ประธานกรรมการสุขาภิบาล หรือนายอำเภอ แล้วแต่กรณี เห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษจำคุก ให้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับได้ เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่นายกเทศมนตรี ประธานกรรมการสุขาภิบาล หรือนายอำเภอกำหนดภายในสามสิบวัน คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๒

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๐

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป

มาตรา ๓๘ เงินค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ของเทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่ความผิดนั้นจะเกิดขึ้นในเขตใด

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๐ บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ยกเลิกตามมาตรา ๓ ให้คงใช้บังคับได้ในการเก็บภาษีป้ายจำนวนปีต่างๆ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราภาษีป้าย

(๑) ป้ายที่มีอักษรไทยล้วน ให้
คิดอัตรา

๑ บาท ต่อห้าร้อย
ตารางเซนติเมตร

เศษของห้าร้อยตารางเซนติ-
เมตร ให้นับเป็นห้าร้อยตารางเซนติเมตร

(๒) ป้ายที่มีอักษรไทย ปั่นกับ
อักษรต่างประเทศ หรือเครื่องหมาย ให้
คิดอัตรา

๑๐ บาท ต่อห้าร้อย
ตารางเซนติเมตร

เศษของห้าร้อยตารางเซนติ-
เมตร ให้นับเป็นห้าร้อยตารางเซนติเมตร

(๓) ป้ายที่ไม่มีอักษรไทย ให้คิด
อัตรา

๒๐ บาท ต่อห้าร้อย
ตารางเซนติเมตร

เศษของห้าร้อยตารางเซนติ-
เมตร ให้นับเป็นห้าร้อยตารางเซนติเมตร

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๔

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๐

(๔) บ้ายตาม (๑) (๒) หรือ (๓) เมื่อคำนวณเนื้อที่แล้วมีอัตราที่จะต้องเสียภาษีต่ำกว่าป้ายละ ๒๐ บาท ให้เสียภาษีป้ายละ ๒๐ บาท

(๕) บ้ายใหม่ที่แสดงแทนป้ายเดิม หรือป้ายเดิมที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขตาม มาตรา ๑๔ ให้คิดอัตราตาม (๑) (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี และให้เสีย เฉพาะจำนวนเงินภาษีที่เพิ่มขึ้น

(๖) พื้นที่ของบ้ายไม่ว่าจะมีรูปร่าง ลักษณะอย่างไร ให้คำนวณดังนี้

ก. ถ้าเป็นบ้ายมีขอบเขตกำหนดได้ ให้เอาส่วนกว้างที่สุดคูณด้วยส่วนยาวที่สุด ของขอบเขตบ้ายเป็นตารางเซนติเมตร

ข. ถ้าเป็นบ้ายไม่มีขอบเขตกำหนด ได้ ให้ถือว่าตัวอักษร ภาพหรือเครื่องหมายที่อยู่ริมสุดเป็นขอบเขตสำหรับ กำหนดส่วนกว้างที่สุดและยาวที่สุด แล้ว คำนวณตาม ก.

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๕

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๐

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากภาษีป้ายเป็นภาษีของราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ควรแยกออกจากประมวลรัษฎากร และมอบให้ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลและสุขาภิบาล เป็นผู้จัดเก็บ จึงตรากฎหมายว่าด้วยภาษีป้ายขึ้นโดยเฉพาะ

พระราชบัญญัติ
ภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๓๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยภาษีป้าย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำ
แนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดัง
ต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาษีป้าย
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ
ภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้ กับให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราภาษีป้าย
ไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้ และ
กำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับ
ได้ ”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ ราชการส่วนท้องถิ่น ” “ เขต
ราชการส่วนท้องถิ่น ” และ “ ผู้บริหารท้องถิ่น ” ไว้ระหว่างบทนิยามคำว่า
“ ป้าย ” และ “ ปี่ ” ในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐
ดังต่อไปนี้

“ “ ราชการส่วนท้องถิ่น ” หมายความว่า เทศบาล สุขา
ภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และ
องค์การปกครองท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นราชการส่วน
ท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้

“ เขตราชการส่วนท้องถิ่น ” หมายความว่า

(๑) เขตเทศบาล

(๒) เขตสุขาภิบาล

(๓) เขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๔) เขตกรุงเทพมหานคร

(๕) เขตเมืองพัทยา

(๖) เขตองค์การปกครองท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรี

ประกาศกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น

“ผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า

(๑) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล

(๒) ประธานกรรมการสุขาภิบาล สำหรับในเขต

สุขาภิบาล

(๓) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับในเขตองค์การ

บริหารส่วนจังหวัด

(๔) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขต

กรุงเทพมหานคร

(๕) ปลัดเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา

(๖) หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์การปกครอง

ท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับ
ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติภาษี
ป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑ ให้เจ้าของป้ายมีหน้าที่เสียภาษีป้ายโดยเสียเป็นรายปี ยกเว้นป้ายที่เริ่มติดตั้งหรือแสดงในปีแรกให้เสียภาษีป้ายตั้งแต่วันเริ่มติดตั้งหรือแสดงจนถึงวันสิ้นปีและให้คิดภาษีป้ายเป็นรายงวด งวดละสามเดือนของปี โดยเริ่มเสียภาษีป้ายตั้งแต่ววดที่ติดตั้งป้ายจนถึงงวดสุดท้ายของปี ทั้งนี้ ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้

การคำนวณพื้นที่ภาษีป้าย ให้คำนวณตามบัญชีอัตราภาษีป้าย (๖) และ (๗) ท้ายพระราชบัญญัตินี้

ป้ายที่ติดตั้งบนอสังหาริมทรัพย์ของบุคคลอื่นและมีพื้นที่เกินสองตารางเมตรต้องมีชื่อและที่อยู่ของเจ้าของป้ายเป็นตัวอักษรไทยที่ชัดเจน ที่มุมขวาด้านล่างของป้ายและให้ข้อความดังกล่าวได้รับยกเว้นภาษีป้ายตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๔) และ (๕) ของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) ป้ายที่แสดงไว้ที่คน หรือสัตว์

(๕) ป้ายที่แสดงไว้ในอาคารที่ใช้ประกอบการค้า หรือประกอบกิจการอื่นหรือภายในอาคารซึ่งเป็นที่รโหฐาน ทั้งนี้ เพื่อหารายได้ และแต่ละป้ายมีพื้นที่ไม่เกินที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่รวมถึงป้ายตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์ ”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (๕) ของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๕) ป้ายของโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่แสดงไว้ ณ อาคารหรือบริเวณของโรงเรียนเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น ”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ภาษีป้ายที่เก็บในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใด ให้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

มาตรา ๑๐ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ เจ้าของป้ายผู้ใด

(๑) ติดตั้งหรือแสดงป้ายอันต้องเสียภาษีภายหลังเดือนมีนาคม

(๒) ติดตั้งหรือแสดงป้ายใหม่แทนป้ายเดิมและมีพื้นที่ ข้อความ ภาพ และเครื่องหมายอย่างเดียวกับป้ายเดิมที่ได้เสียภาษีป้ายแล้ว

(๓) เปลี่ยนแปลงแก้ไขพื้นที่ป้าย ข้อความ ภาพ หรือเครื่องหมายบางส่วนในป้ายที่ได้เสียภาษีป้ายแล้ว อันเป็นเหตุให้ต้องเสียภาษีป้ายเพิ่มขึ้น

ให้เจ้าของป้ายตาม (๑) (๒) หรือ (๓) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ติดตั้งหรือแสดงป้าย หรือนับแต่วันเปลี่ยนแปลง แก้ไขข้อความ ภาพ หรือเครื่องหมายในป้ายเดิม แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๔ ทวิ ป้ายตามมาตรา ๑๔ (๑) ให้เสียภาษีป้ายตามมาตรา ๙

ป้ายตามมาตรา ๑๔ (๒) ให้ได้รับยกเว้นภาษีเฉพาะปีที่ติดตั้งหรือแสดงป้าย

ป้ายตามมาตรา ๑๔ (๓) ให้เสียภาษีตาม (๕) ของบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเป็นป้ายที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อความ ภาพ และเครื่องหมายทั้งหมดให้เสียภาษีป้ายตามมาตรา ๙

มาตรา ๑๕ ให้เจ้าของป้ายหรือผู้ซึ่งเจ้าของป้ายมอบหมายยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานหรือที่ว่าการของราชการส่วนท้องถิ่นที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

(๒) สำนักงานหรือที่ว่าการของราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งการจดทะเบียนยานพาหนะได้กระทำในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

(๓) สถานที่อื่นที่ผู้บริหารท้องถิ่นกำหนด โดยประกาศหรือโฆษณาให้ทราบเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันประกาศหรือโฆษณา ”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินภาษีป้ายตามหลักเกณฑ์การคำนวณภาษีป้ายที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราภาษีป้าย (๖) และ (๗) ท้ายพระราชบัญญัตินี้และตามอัตราภาษีป้ายที่กำหนดในกฎกระทรวงแล้วแจ้งการประเมินเป็นหนังสือไปยังเจ้าของป้าย

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่ปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าไม่มีผู้ยื่นแบบแสดงรายการสำหรับภาษีป้ายใด เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจหาตัวเจ้าของป้ายนั้นได้ ให้ถือว่าผู้ครอบครองป้ายนั้นเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ถ้าไม่อาจหาตัวผู้ครอบครองป้ายนั้นได้ ให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่ เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายตามลำดับ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินภาษีป้ายเป็นหนังสือไปยังบุคคลดังกล่าว

มาตรา ๑๙ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายชำระภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายไว้ หรือ ณ สถานที่อื่นใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน และให้ถือว่าวันที่ชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นวันชำระภาษีป้าย

การชำระภาษีป้ายจะกระทำโดยวิธีการส่งธนาคติหรือตัวแลกเงินของธนาคารที่ส่งจ่ายเงินให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ไปยังสถานที่ตามวรรคหนึ่ง โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนหรือส่งโดยวิธีอื่นตามที่

รัฐมนตรีประกาศกำหนดแทนการชำระต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้ และให้ถือว่าวันที่ได้ทำการส่งดังกล่าวเป็นวันชำระภาษีป้าย ”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕ ทวิ และมาตรา ๑๕ ตรี แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐

“ มาตรา ๑๕ ทวิ ถ้าภาษีป้ายที่ต้องชำระมีจำนวนตั้งแต่สามพันบาทขึ้นไป ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายจะผ่อนชำระเป็นสามงวด งวดละเท่า ๆ กันก็ได้ โดยแจ้งความจำเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนครบกำหนดเวลาชำระภาษีตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง

การผ่อนชำระภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้ชำระงวดที่หนึ่งก่อนครบกำหนดเวลาชำระภาษีตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง งวดที่สองภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันสุดท้ายที่ต้องชำระงวดที่หนึ่ง และงวดที่สามภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันสุดท้ายที่ต้องชำระงวดที่สอง

ถ้าผู้ผ่อนชำระภาษีไม่ชำระภาษีป้ายงวดหนึ่งงวดใดภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้หมดสิทธิที่จะขอผ่อนชำระภาษี และให้นำมาตรา ๒๕ (๓) มาใช้บังคับสำหรับงวดที่ยังมิได้ชำระ

มาตรา ๑๕ ตรี ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายแสดงหลักฐานการเสียภาษีป้ายไว้ ณ ที่เปิดเผยในสถานที่ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการ ”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๒๑ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย

ที่ค้างชำระ เพื่อนำเงินมาชำระค่าภาษีป้ายค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย โดยมีต้องขอให้ศาลสั่งหรือออกหมายยึด ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด ”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๒๓ เมื่อได้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินไว้ตามมาตรา ๒๑ บรรคหนึ่งแล้ว ถ้าได้มีการชำระภาษีป้ายที่ค้างชำระ ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการยึดหรืออายัดทรัพย์สินโดยครบถ้วนก่อนการขายทอดตลาด ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายสั่งถอนการยึดหรืออายัดนั้น

มาตรา ๒๔ ผู้ใดเสียภาษีป้ายโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสียหรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสีย ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินคืน

การขอรับเงินคืน ให้ยื่นคำร้องต่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่เสียภาษีป้าย ในการนี้ให้ผู้นั้นคำร้องส่งเอกสาร หลักฐานหรือคำชี้แจงใด ๆ ประกอบคำร้องด้วย

เมื่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายเห็นว่าผู้นั้นคำร้องมีสิทธิได้รับเงินคืน ให้ส่งคืนเงินให้โดยเร็ว และแจ้งให้ผู้นั้นคำร้องทราบเพื่อมาขอรับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

การกระทำใด ๆ เพื่อให้เสียภาษีป้ายน้อยลงกว่าที่ได้เสียไปแล้ว ให้มีผลเมื่อเริ่มต้นปีภาษีป้าย ”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ไม่ชำระภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน ทั้งนี้ ไม่ให้นำเงินเพิ่มตาม (๑) และ (๒) มาคำนวณเป็นเงินเพิ่มตามอนุมาตรานี้ด้วย ”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายที่ได้รับแจ้งการประเมินภาษีป้ายแล้วเห็นว่าการประเมินนั้นไม่ถูกต้อง มีสิทธิอุทธรณ์การประเมินต่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้หยุดการชำระภาษีป้าย เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากผู้บริหารท้องถิ่น

มาตรา ๓๑ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายอาจมีหนังสือเรียกผู้อุทธรณ์มาให้ถ้อยคำเพิ่มเติมหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ถ้าผู้อุทธรณ์ไม่ยื่นอุทธรณ์ภายในสามสิบวันตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก ไม่ยอมให้ถ้อยคำ หรือไม่ยอมส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายมีอำนาจยกอุทธรณ์นั้นเสียได้

มาตรา ๓๒ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ และแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้ทำการประเมินโดยเร็ว

มาตรา ๓๓ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายโดยฟ้องเป็นคดีต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์เว้นแต่ในกรณีที่เป็นการยกอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง

การฟ้องคดีตามวรรคหนึ่งจะกระทำได้อต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามขั้นตอนดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๐ แล้ว ”

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐

“ มาตรา ๓๓ ทวิ ในกรณีที่ม้คำวินิจฉัยอุทธรณ์ถึงที่สุดให้คืนเงินค่าภาษีป้ายให้แก่ผู้อุทธรณ์ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยเร็วเพื่อมาขอรับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖

มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๔ ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้วหรือโดยจงใจแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงเพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีป้าย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕ ผู้ใดจงใจไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๓๕ ทวิ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๖ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับวันละหนึ่งร้อยบาทเรียงรายวันตลอดระยะเวลาที่กระทำความผิด

มาตรา ๓๖ ผู้ใดไม่แจ้งการรับโอนป้ายตามมาตรา ๑๖ หรือไม่แสดงการเสียภาษีป้ายตามมาตรา ๑๕ ตรี ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๓๗ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๗ (๑) หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๗ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๘ ในกรณีมีผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายเห็นว่าเป็นความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือมีโทษจำคุกหรือปรับและโทษจำคุกไม่เกิน

หกเดือน ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจเปรียบเทียบสถานเดียวได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมอบหมาย เป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ

(๒) ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นอื่นยกเว้นเขตกรุงเทพมหานคร ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายของแต่ละเขต เป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้ว ไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป

มาตรา ๓๕ เงินค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น ”

มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐

“ มาตรา ๓๕ ทวิ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๒๔๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๔

เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมในการกระทำความผิด
ของนิติบุคคลนั้น ”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกบัญญัติอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัติ
ภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้บัญญัติอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัติ
นี้แทน

กฎกระทรวงที่กำหนดอัตราภาษีป้ายตามบัญญัติอัตราภาษีป้ายท้าย
พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่การเก็บภาษีป้ายในปัดจากปีที่ประกาศ
กฎกระทรวงในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๐ บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐
ที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับ
ต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๑ ความในมาตรา ๙ วรรคสาม ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราภาษีป้าย

- (๑) ป้ายที่มีอักษรไทยล้วน ให้คิดอัตรา ๑๐ บาท ต่อห้าร้อย ตารางเซนติเมตร
- (๒) ป้ายที่มีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศและหรือปนกับภาพและหรือเครื่องหมายอื่น ให้คิดอัตรา ๑๐๐ บาท ต่อห้าร้อย ตารางเซนติเมตร
- (๓) ป้ายดังต่อไปนี้ ให้คิดอัตรา ๒๐๐ บาท ต่อห้าร้อย ตารางเซนติเมตร
- (ก) ป้ายที่ไม่มีอักษรไทย ไม่ว่าจะมียภาพหรือเครื่องหมายใด ๆ หรือไม่
- (ข) ป้ายที่มีอักษรไทยบางส่วน หรือทั้งหมดอยู่ได้หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ
- (๔) ป้ายตาม (๑)(๒) หรือ (๓) ซึ่งมีข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพที่เคลื่อนที่ หรือเปลี่ยนเป็นข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพอื่นได้ โดยเครื่องจักรกลหรือโดยวิธีใด ๆ ให้คิดอัตราภาษีตามจำนวนข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพ หรือตามระยะเวลาที่ข้อความเครื่องหมาย

หรือภาพปรากฏอยู่ในป้าย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนด
ในกฎกระทรวง ถ้ายังไม่ได้ออกกฎกระทรวงให้คิดอัตราภาษีตาม
บัญชีอัตราภาษีป้ายนี้

- (๕) ป้ายที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขตามมาตรา ๑๔ (๓) ให้คิดอัตราตาม (๑)
(๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี และให้เสียเฉพาะจำนวนเงินภาษีที่เพิ่มขึ้น
- (๖) พื้นที่ของป้ายไม่ว่าจะมีรูปร่างหรือลักษณะอย่างไร ให้คำนวณดังนี้
- (ก) ถ้าเป็นป้ายที่มีขอบเขตกำหนดได้ ให้เอาส่วนกว้างที่สุดคูณด้วย
ส่วนยาวที่สุดของขอบเขตป้ายเป็นตารางเซนติเมตร
- (ข) ถ้าเป็นป้ายที่ไม่มีขอบเขตกำหนดได้ ให้ถือว่าตัวอักษร ภาพ
หรือเครื่องหมายที่อยู่ริมสุดเป็นขอบเขตสำหรับกำหนดส่วน
กว้างที่สุดและยาวที่สุด แล้วคำนวณตาม (ก)
- (๗) ป้ายตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) เมื่อคำนวณพื้นที่ของป้ายแล้ว
- (ก) ถ้ามีเศษเกินกึ่งหนึ่งของห้าร้อยตารางเซนติเมตร ให้นับเป็น
ห้าร้อยตารางเซนติเมตร ถ้าไม่เกินกึ่งหนึ่ง ให้ปัดทิ้ง
- (ข) ถ้ามีอัตราที่ต้องเสียภาษีต่ำกว่าป้ายละ ๒๐๐ บาท ให้เสียภาษี
ป้ายละ ๒๐๐ บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว สมควรปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการยกเว้นภาษี การกำหนดอัตราภาษี การขึ้นแบบแสดงรายการภาษี การประเมินภาษี การชำระภาษี การบังคับชำระภาษีค้าง การคืนเงินค่าภาษี อัตราเงินเพิ่ม และการอุทธรณ์ ตลอดจนปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับสภาพการณ์และสภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันหรือให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๐๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑ ธันวาคม ๒๕๑๒

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๑๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย

พ.ศ. ๒๕๑๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๒ รูปถ่ายติดบัตรประจำตัว ให้เป็นรูปถ่ายครึ่งตัว ขนาด ๓ x ๔ เซนติเมตร หน้าตรง และแต่งเครื่องแบบปกติ ไม่สวมหมวก

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๒

พลเอก ป. จารุเสถียร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

แบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติภาษบ้าย พ.ศ. ๒๕๑๐

(ด้านหน้า)

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติภาษบ้าย พ.ศ. ๒๕๑๐

๖ ซม.

จังหวัด.....

วันออกบัตร...../...../.....

วันหมดอายุ...../...../.....

๔.๕ ซม.

(ด้านหลัง)

รูปถ่าย

เลขที่.....

ชื่อ.....

ตำแหน่ง.....

พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ

ภาษบ้าย พ.ศ. ๒๕๑๐

ลายมือชื่อ.....

ลายมือชื่อผกอบบัตร..... ตำแหน่ง.....

๖ ซม.

๔.๕ ซม.

ตรา

ฉบับพิเศษ หน้า ๖

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๐๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑ ธันวาคม ๒๕๑๒

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ จะต้องมียัตร์ประจำตัวตามแบบที่กำหนดและต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ จึงออกกฎกระทรวงกำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ขึ้นไว้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย

พ.ศ. ๒๕๑๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ และมาตรา ๘ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้เจ้าของป้ายไม่ต้องเสียภาษีป้ายสำหรับ

- (๑) ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไว้ที่รถยนต์ส่วนบุคคล รถจักรยานยนต์ รถบดถนน หรือรถแทรกเตอร์ ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์
- (๒) ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไว้ที่ล้อเลื่อน ตามกฎหมายว่าด้วยล้อเลื่อน
- (๓) ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไว้ที่ยานพาหนะนอกเหนือจาก (๑) และ (๒) โดยมีพื้นที่ไม่เกินห้าร้อยตารางเซนติเมตร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

พลอากาศเอก อนันต์ กลินทะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรยกเว้นภาษีป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไว้ที่ยานพาหนะบางประเภท จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย

พ.ศ. ๒๕๑๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๘(๕) แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ป้ายตามมาตรา ๘(๕) แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ ต้องเป็นป้ายที่มีพื้นที่ไม่เกินหนึ่งตารางเมตร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

พลอากาศเอก อนันต์ กลินทะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๘ (๕) แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ กำหนดให้เจ้าของป้ายไม่ต้องเสียภาษีป้าย สำหรับป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไว้ในอาคารที่ใช้ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่น หรือภายในอาคารซึ่งเป็นที่รโหฐาน ทั้งนี้เพื่อหารายได้ และแต่ละป้ายต้องมีพื้นที่ไม่เกินที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย

พ.ศ. ๒๕๑๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อความที่แสดงชื่อและที่อยู่ของเจ้าของป้ายที่เป็นตัวอักษรไทยที่มุมขวาด้านล่างของป้ายซึ่งติดตั้งบนอสังหาริมทรัพย์ของบุคคลอื่นและมีพื้นที่เกินสองตารางเมตร หากส่วนที่มีข้อความดังกล่าวส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดอยู่นอกขอบเขตของป้าย ให้คิดภาษีส่วนที่มีข้อความดังกล่าวที่อยู่นอกขอบเขตป้ายตามอัตราของป้ายที่มีอักษรไทยล้วน แต่ถ้าส่วนที่อยู่นอกขอบเขตของป้ายมีพื้นที่ไม่เกินหนึ่งในสิบของป้ายให้ได้รับยกเว้นภาษีป้าย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

พลอากาศเอก อนันต์ กลินทะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ กำหนดให้ป้ายที่มีพื้นที่เกินสองตารางเมตรที่ติดตั้งบนอสังหาริมทรัพย์ของบุคคลอื่นต้องแสดงชื่อและที่อยู่ของเจ้าของป้ายเป็นอักษรไทย โดยการแสดงชื่อและที่อยู่ดังกล่าวให้ได้รับการยกเว้นภาษีป้ายตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย

พ.ศ. ๒๕๑๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้กำหนดอัตราภาษีป้ายดังต่อไปนี้

- (๑) ป้ายที่มีอักษรไทยล้วน ให้คิดอัตรา ๓ บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร
- (๒) ป้ายที่มีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศ และหรือปนกับภาพ และหรือเครื่องหมายอื่น ให้คิดอัตรา ๒๐ บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร
- (๓) ป้ายดังต่อไปนี้ ให้คิดอัตรา ๔๐ บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร
- (ก) ป้ายที่ไม่มีอักษรไทย ไม่ว่าจะมิใช่ภาพหรือเครื่องหมายใด ๆ หรือไม่
- (ข) ป้ายที่มีอักษรไทยบางส่วน หรือทั้งหมดอยู่ใต้หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ

(๔) ป้ายที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขตามมาตรา ๑๔ (๓) ให้คิดอัตราตาม (๑) (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี และให้เสียเฉพาะจำนวนเงินภาษีที่เพิ่มขึ้น

(๕) ป้ายตาม (๑) (๒) หรือ (๓) เมื่อคำนวณพื้นที่ของป้ายแล้ว ถ้ามีอัตราที่ต้องเสียภาษีต่ำกว่าป้ายละ ๒๐๐ บาท ให้เสียภาษีป้ายละ ๒๐๐ บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดอัตราภาษีป้ายตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๔๐)

ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย

พ.ศ. ๒๕๑๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ และมาตรา ๘ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้เจ้าของป้ายไม่ต้องเสียภาษีป้ายสำหรับป้ายโฆษณาประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ. ๒๕๔๑ - ๒๕๔๒ ที่มีข้อความ “ปีท่องเที่ยวไทย ๒๕๔๑ - ๒๕๔๒” หรือ “Amazing Thailand 1998 - 1999” หรือตราสัญลักษณ์ปีท่องเที่ยวไทย พ.ศ. ๒๕๔๑ - ๒๕๔๒ ที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยกำหนดแสดงไว้ด้วย โดยเจ้าของป้ายจะโฆษณาแสดงชื่อ ยี่ห้อหรือเครื่องหมาย การประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นด้วยก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งในสิบของพื้นที่ป้าย และต้องแสดงไว้ ณ ส่วนล่างของป้ายเท่านั้น

ทั้งนี้ สำหรับป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไว้ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๐ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๐

พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย อันจะเป็นประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ จึงได้จัดให้ปี พ.ศ. ๒๕๔๑ - ๒๕๔๒ เป็นปีท่องเที่ยวไทย ๒๕๔๑ - ๒๕๔๒ (Amazing Thailand 1998 - 1999) เพื่อเป็นการสนับสนุนนโยบายดังกล่าว สมควรยกเว้นภาษีป้ายสำหรับป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงเพื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ ปีท่องเที่ยวไทย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๔๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ และมาตรา ๘ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้ ให้เจ้าของป้ายไม่ต้องเสียภาษีป้ายสำหรับ

(๑) ป้ายที่มีข้อความโฆษณาประชาสัมพันธ์การแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ ๑๓ หรือที่แสดงสัญลักษณ์อย่างเป็นทางการหรือสัญลักษณ์ตัวนำโชคอย่างเป็นทางการของการจัดการแข่งขันกีฬาดังกล่าว และติดตั้งหรือแสดงไว้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

(๒) ป้ายที่มีข้อความโฆษณาประชาสัมพันธ์การแข่งขันกีฬาเฟสปิกเกมส์ ครั้งที่ ๗ หรือที่แสดงสัญลักษณ์อย่างเป็นทางการหรือสัญลักษณ์ตัวนำโชคอย่างเป็นทางการของการจัดการแข่งขันกีฬาดังกล่าว และติดตั้งหรือแสดงไว้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๒

ทั้งนี้ โดยจะมีการโฆษณาแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นด้วยก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งในสิบของพื้นที่ป้ายและต้องแสดงไว้ ณ ส่วนล่างของป้ายเท่านั้น

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

ชานี ศักดิเศรษฐ์

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ รักษาการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ ๑๓ ระหว่างวันที่ ๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ และกีฬาฟลีสปิกเกมส์ ครั้งที่ ๗ ระหว่างวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒ ดังนั้น เพื่อเป็นการสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาดังกล่าว สมควรยกเว้นภาษีป้ายสำหรับป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงเพื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์การแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ ๑๓ และการแข่งขันกีฬาฟลีสปิกเกมส์ ครั้งที่ ๗ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๔๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๘ (๕) แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐

ข้อ ๒ ป้ายตามมาตรา ๘ (๕) แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ ต้องเป็นป้ายที่มีพื้นที่ไม่เกินสามตารางเมตร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

ชานี ศักดิเศรษฐ์

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ รักษาการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากการกำหนดพื้นที่ของป่าตามมาตรา ๘ (๕) แห่งพระราชบัญญัติภาษีป่า พ.ศ. ๒๕๑๐ ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป่า พ.ศ. ๒๕๑๐ ที่ให้เจ้าของป่าไม่ต้องเสียภาษีสำหรับป่าที่มีขนาดของพื้นที่ไม่เกินหนึ่งตารางเมตร ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันและเป็นภาระภาษีเกินสมควรแก่ผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ สมควรปรับปรุงโดยกำหนดขนาดพื้นที่ของป่าตามมาตรา ๘ (๕) แห่งพระราชบัญญัติภาษีป่า พ.ศ. ๒๕๑๐ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ และมาตรา ๘ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้เจ้าของป้ายไม่ต้องเสียภาษีป้ายสำหรับป้ายโฆษณาประชาสัมพันธ์โครงการ “เชื่อมั่นเมืองไทย - บีโอไอแฟร์ ๒๐๐๐” ที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนด โดยเจ้าของป้ายจะโฆษณาแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นด้วยก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งในสิบของพื้นที่ป้าย และต้องแสดงไว้ ณ ส่วนล่างของป้ายเท่านั้น

ทั้งนี้ สำหรับป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไว้ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๒ ถึงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

ธานี ศักดิเศรษฐ์

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ รักษาการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจ ทำให้ประชาชนขาดความมั่นใจในเศรษฐกิจของประเทศและไม่กล้าลงทุนหรือดำเนินกิจการต่างๆ อันส่งผลให้เกิดความชะงักงันทางเศรษฐกิจ ดังนั้น รัฐบาลจึงได้จัดให้มีโครงการ “เชื่อมั่นเมืองไทย - บีโอไอแฟร์ ๒๐๐๐” ขึ้นเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์และกระตุ้นให้นักลงทุนเกิดความเชื่อมั่นในเศรษฐกิจและตัดสินใจลงทุนในประเทศไทย รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นกับประชาชนภายในประเทศ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม เพื่อเป็นการสนับสนุนโครงการดังกล่าว สมควรยกเว้นภาษีป้ายสำหรับป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงเพื่อประชาสัมพันธ์โครงการ “เชื่อมั่นเมืองไทย - บีโอไอแฟร์ ๒๐๐๐” จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง
กำหนดอัตราภาษีป้าย
พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐

ข้อ ๒ ให้กำหนดอัตราภาษีป้าย ดังต่อไปนี้

(๑) ป้ายที่มีอักษรไทยล้วน

(ก) ป้ายที่มีข้อความที่เคลื่อนที่หรือเปลี่ยนเป็นข้อความอื่นได้ ให้คิดอัตรา ๑๐ บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร

(ข) ป้ายนอกจาก (ก) ให้คิดอัตรา ๕ บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร

(๒) ป้ายที่มีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศ และหรือปนกับภาพ และหรือเครื่องหมายอื่น

(ก) ป้ายที่มีข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพที่เคลื่อนที่ หรือเปลี่ยนเป็นข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพอื่นได้ ให้คิดอัตรา ๕๒ บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร

(ข) ป้ายนอกจาก (ก) ให้คิดอัตรา ๒๖ บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร

(๓) ป้ายที่ไม่มีอักษรไทยไม่ว่าจะมีภาพหรือเครื่องหมายใด ๆ หรือไม่ และป้ายที่มีอักษรไทยบางส่วนหรือทั้งหมดอยู่ใต้หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ

(ก) ป้ายที่มีข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพที่เคลื่อนที่ หรือเปลี่ยนเป็นข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพอื่นได้ ให้คิดอัตรา ๕๒ บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร

(ข) ป้ายนอกจาก (ก) ให้คิดอัตรา ๕๐ บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร

ข้อ ๓ อัตราภาษีป้ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้ ให้ใช้บังคับสำหรับป้ายที่ต้องเสียภาษีป้ายตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ข้อ ๔ ป้ายที่ต้องเสียภาษีป้ายก่อนวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ ให้เป็นไปตามอัตราภาษีป้ายที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๓
พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตราภาษีป้ายตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลานานแล้ว ซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและลักษณะของป้ายที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงการกำหนดอัตราภาษีป้ายให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

แนวทางการจัดเก็บอัตราภาษีป้ายตามกฎหมายกำหนดอัตราภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๖๓

ที่	เรื่อง	คำอธิบาย
๑	ชื่อกฎกระทรวง	กฎกระทรวงกำหนดอัตราภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๖๓
๒	หลักการและเหตุผล	ปรับปรุงการกำหนดอัตราภาษีป้าย เนื่องจากอัตราภาษีป้ายตามกฎหมายฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลานานแล้ว ซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและลักษณะของป้ายที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงการกำหนดอัตราภาษีป้ายให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้
๓	วันเริ่มใช้บังคับ	ใช้บังคับสำหรับป้ายที่ต้องเสียภาษีป้ายตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นต้นไป
๔	ป้ายที่ต้องเสียภาษีป้ายก่อนวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔	ใช้บังคับตามกฎหมายฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐
๕	อัตราภาษีแยกตามประเภทป้าย	(๑) ป้ายที่มีอักษรไทยล้วน บริษัท สปา จำกัด (ก) ป้ายที่มีข้อความที่เคลื่อนที่หรือเปลี่ยนเป็นข้อความอื่นได้ ให้คิดอัตรา ๑๐ บาท ต่อ ๕๐๐ ตารางเซนติเมตร (ข) ป้ายนอกจาก (ก) ให้คิดอัตรา ๕ บาท ต่อ ๕๐๐ ตารางเซนติเมตร (๒) ป้ายที่มีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศ และหรือปนกับภาพและหรือเครื่องหมายอื่น บริษัท สปา จำกัด SPA CO.,LTD. (ก) ป้ายที่มีข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพที่เคลื่อนที่ หรือเปลี่ยนเป็นข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพอื่นได้ ให้คิดอัตรา ๕๒ บาท ต่อ ๕๐๐ ตารางเซนติเมตร (ข) ป้ายนอกจาก (ก) ให้คิดอัตรา ๒๖ บาท ต่อ ๕๐๐ ตารางเซนติเมตร (๓) ป้ายที่ไม่มีอักษรไทยไม่ว่าจะมีภาพหรือเครื่องหมายใด ๆ หรือไม่ และป้ายที่มีอักษรไทยบางส่วนหรือทั้งหมดอยู่ได้หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ SPA CO.,LTD. (ก) ป้ายที่มีข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพที่เคลื่อนที่ หรือเปลี่ยนเป็นข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพอื่นได้ ให้คิดอัตรา ๕๒ บาท ต่อ ๕๐๐ ตารางเซนติเมตร SPA CO.,LTD. บริษัท สปา จำกัด (ข) ป้ายนอกจาก (ก) ให้คิดอัตรา ๕๐ บาท ต่อ ๕๐๐ ตารางเซนติเมตร

ที่	เรื่อง	คำอธิบาย
๖ ๖.๑ ๖.๒	การพิจารณาลักษณะประเภทป้าย ป้ายประเภท (๑) (ก), (๒) (ก) และ (๓) (ก) ป้ายประเภท (๑) (ข), (๒) (ข) และ (๓) (ข)	- คำว่า “เคลื่อนที่” หมายถึง ลักษณะของป้ายมีการเปลี่ยนตำแหน่งหรือทิศทางของข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพจากทิศหนึ่งไปยังอีกทิศหนึ่ง เช่น จากซ้ายไปขวา จากบนลงล่าง เป็นต้น โดยยังคงโฆษณาข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพเดิม ตัวอย่างของป้ายที่เคลื่อนที่ได้ เช่น ป้ายอักษรวิ่ง, ป้ายที่มีแกนหมุนได้ (ข้อความเคลื่อนที่ตามกลไกของป้ายซึ่งเคลื่อนที่ได้), ป้ายจอภาพโฆษณา (ข้อความโฆษณาเคลื่อนที่), ป้ายกล่องไฟ (ข้อความโฆษณาเคลื่อนที่), ป้ายจอ LED (ข้อความโฆษณาเคลื่อนที่) เป็นต้น - คำว่า “เปลี่ยนได้” หมายถึง ลักษณะของป้ายมีการเปลี่ยนข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพเป็นข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพ ได้มากกว่าหนึ่งข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพ ตัวอย่างป้ายที่สามารถเปลี่ยนได้ เช่น ป้ายพลิกสลับ (ไตรวัชน), ป้ายจอภาพโฆษณา (เปลี่ยนข้อความโฆษณา), ป้ายกล่องไฟ (เปลี่ยนข้อความโฆษณา) เป็นต้น - ป้ายที่ไม่เคลื่อนที่และไม่สามารถเปลี่ยนได้ หมายถึง ลักษณะของป้ายโฆษณานิ่งอยู่กับที่ เช่น ป้ายโปสเตอร์, ป้ายไวเนล ป้ายกล่องไฟ (โฆษณากระพริบอยู่กับที่), ป้ายจอ LED (โฆษณานิ่งอยู่กับที่), ป้าย Banner (โฆษณานิ่งอยู่กับที่), ป้ายติดบนรถสาธารณะ (โฆษณานิ่งอยู่กับที่) เป็นต้น
๗	วิธีการคำนวณพื้นที่ป้าย	การคำนวณพื้นที่ป้ายทุกประเภท ให้คำนวณตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ใน (๖) และ (๗) ของบัญชีท้ายพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ตามขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ ๑ พิจารณาตาม (๖) ว่าป้ายมีรูปร่างหรือลักษณะอย่างไร แล้วให้คำนวณพื้นที่ป้ายแล้วแต่กรณี ดังนี้ (ก) ถ้าเป็นป้ายที่มีขอบเขตกำหนดได้ ให้เอาส่วนกว้างที่สุดคูณด้วยส่วนยาวที่สุดของขอบเขตป้ายเป็นตารางเซนติเมตร (ข) ถ้าเป็นป้ายที่ไม่มีขอบเขตกำหนดได้ ให้ถือว่าตัวอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่อยู่ริมสุดเป็นขอบเขตสำหรับกำหนดส่วนกว้างที่สุดและยาวที่สุดแล้วคำนวณตาม (ก) ขั้นตอนที่ ๒ เมื่อคำนวณพื้นที่ป้ายตาม (๖) ได้แล้ว ให้พิจารณาตาม (๗) ดังนี้ (ก) ถ้ามีเศษของพื้นที่ป้ายเกินกึ่งหนึ่งของ ๕๐๐ ตารางเซนติเมตร (เกินกว่า ๒๕๐ ตารางเซนติเมตร) ให้นับเป็น ๕๐๐ ตารางเซนติเมตร ถ้าไม่เกินกึ่งหนึ่ง ให้ปัดทิ้ง (ข) ถ้าคำนวณพื้นที่ของป้ายแล้ว มีอัตราที่ต้องเสียภาษีต่ำกว่าป้ายละ ๒๐๐ บาท ให้เสียภาษีป้ายละ ๒๐๐ บาท

ที่	เรื่อง	คำอธิบาย
๘	วิธีการคำนวณภาษีป้าย	- สูตรการคำนวณ ๑. พื้นที่ของป้าย (ตารางเซนติเมตร) = (กว้าง X ยาว)/๕๐๐ ตารางเซนติเมตร ๒. ภาษีป้ายที่ต้องเสีย = พื้นที่ของป้าย (ตารางเซนติเมตร) X อัตราภาษี - ตัวอย่างการคำนวณภาษีป้าย ๑. ป้ายมีขนาดกว้าง ๑.๕ เมตร X ยาว ๒ เมตร คำนวณได้ ดังนี้ (๑๕๐ เซนติเมตร X ๒๐๐ เซนติเมตร) = ๓๐,๐๐๐/๕๐๐ = ๖๐ จึงได้พื้นที่ป้ายเท่ากับ ๖๐ ตารางเซนติเมตร ภาษีป้ายที่ต้องเสียจะต่างกันไปตามอัตราภาษีของป้ายแต่ละประเภท ดังนี้ ป้ายประเภท (๑) ป้ายที่มีอักษรไทยล้วน (ก) ภาษีป้ายที่ต้องเสีย ๖๐ X ๑๐ = ๖๐๐ บาท (ข) ภาษีป้ายที่ต้องเสีย ๖๐ X ๕ = ๓๐๐ บาท ป้ายประเภท (๒) ป้ายที่มีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศ และหรือปนกับภาพ และหรือเครื่องหมายอื่น (ก) ภาษีป้ายที่ต้องเสีย ๖๐ X ๕๒ = ๓,๑๒๐ บาท (ข) ภาษีป้ายที่ต้องเสีย ๖๐ X ๒๖ = ๑,๕๖๐ บาท ป้ายประเภท (๓) ป้ายที่ไม่มีอักษรไทยไม่ว่าจะมีภาพ หรือเครื่องหมายใด ๆ หรือไม่มี และป้ายที่มีอักษรไทยบางส่วนหรือทั้งหมดอยู่ใต้หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ (ก) ภาษีป้ายที่ต้องเสีย ๖๐ X ๕๒ = ๓,๑๒๐ บาท (ข) ภาษีป้ายที่ต้องเสีย ๖๐ X ๕๐ = ๓,๐๐๐ บาท ๒. ป้ายมีขนาดกว้าง ๑.๕๐ เมตร X ยาว ๑.๗๕ เมตร คำนวณได้ ดังนี้ (๑๕๐ เซนติเมตร X ๑๗๕ เซนติเมตร) = ๒๖,๒๕๐/๕๐๐ = ๕๒.๕ ถ้าคำนวณพื้นที่ป้ายแล้ว มีเศษของพื้นที่ป้ายไม่เกินถึงหนึ่งของ ๕๐๐ ตารางเซนติเมตร ให้ปัดเศษทิ้ง จึงได้พื้นที่ป้ายเท่ากับ ๕๒ ตารางเซนติเมตร ภาษีป้ายที่ต้องเสียจะต่างกันไปตามอัตราภาษีของป้ายแต่ละประเภท ดังนี้ ป้ายประเภท (๑) ป้ายที่มีอักษรไทยล้วน (ก) ภาษีป้ายที่ต้องเสีย ๕๒ X ๑๐ = ๕๒๐ บาท (ข) ภาษีป้ายที่ต้องเสีย ๕๒ X ๕ = ๒๖๐ บาท ป้ายประเภท (๒) ป้ายที่มีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศ และหรือปนกับภาพ และหรือเครื่องหมายอื่น (ก) ภาษีป้ายที่ต้องเสีย ๕๒ X ๕๒ = ๒,๗๐๔ บาท (ข) ภาษีป้ายที่ต้องเสีย ๕๒ X ๒๖ = ๑,๓๕๒ บาท ป้ายประเภท (๓) ป้ายที่ไม่มีอักษรไทยไม่ว่าจะมีภาพ หรือเครื่องหมายใด ๆ หรือไม่มี และป้ายที่มีอักษรไทยบางส่วนหรือทั้งหมดอยู่ใต้หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ (ก) ภาษีป้ายที่ต้องเสีย ๕๒ X ๕๒ = ๒,๗๐๔ บาท (ข) ภาษีป้ายที่ต้องเสีย ๕๒ X ๕๐ = ๒,๖๐๐ บาท

ที่	เรื่อง	คำอธิบาย
		๓. ป้ายมีขนาดกว้าง ๑.๒๕ เมตร X ยาว ๑.๓๕ เมตร คำนวณได้ ดังนี้ $(๑.๒๕ \text{ เซนติเมตร} \times ๑.๓๕ \text{ เซนติเมตร}) = ๑.๖๘๗๕/๕๐๐ = ๓๓.๗๕$ ถ้าคำนวณพื้นที่ป้ายแล้ว มีเศษของพื้นที่ป้ายเกินกึ่งหนึ่งของ ๕๐๐ ตารางเซนติเมตร ให้นำเป็น ๕๐๐ ตารางเซนติเมตร จึงได้พื้นที่ป้ายเท่ากับ ๓๔ ตารางเซนติเมตร ภาษีป้ายที่ต้องเสียจะต่างกันไปตามอัตราภาษีของป้ายแต่ละประเภท ดังนี้ ป้ายประเภท (๑) ป้ายที่มีอักษรไทยล้วน (ก) ภาษีป้ายที่ต้องเสีย $๓๔ \times ๑๐ = ๓๔๐$ บาท (ข) ภาษีป้ายที่ต้องเสีย $๓๔ \times ๕ = ๑๗๐$ บาท เมื่อมีอัตราที่ต้องเสียภาษีต่ำกว่าป้ายละ ๒๐๐ บาท จึงต้องเสีย ๒๐๐ บาท ป้ายประเภท (๒) ป้ายที่มีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศ และหรือ ปนกับภาพ และหรือเครื่องหมายอื่น (ก) ภาษีป้ายที่ต้องเสีย $๓๔ \times ๕๒ = ๑,๗๖๘$ บาท (ข) ภาษีป้ายที่ต้องเสีย $๓๔ \times ๒๖ = ๘๘๔$ บาท ป้ายประเภท (๓) ป้ายที่ไม่มีอักษรไทยไม่ว่าจะมีภาพ หรือเครื่องหมายใด ๆ หรือไม่มี และป้ายที่มีอักษรไทยบางส่วนหรือทั้งหมดอยู่ใต้หรือต่ำกว่า อักษรต่างประเทศ (ก) ภาษีป้ายที่ต้องเสีย $๓๔ \times ๕๒ = ๑,๗๖๘$ บาท (ข) ภาษีป้ายที่ต้องเสีย $๓๔ \times ๕๐ = ๑,๗๐๐$ บาท

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
 สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
 กลุ่มงานนโยบายการคลังและพัฒนารายได้